

La Pleta

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Pic de Martell. Carretera de Rat Penat a Plana Novella, km 3,5

Coordenades:

Latitud: 41.27463
Longitud: 1.91481
UTM Est (X): 409113
UTM Nord (Y): 4569812

Classificació

Número de fitxa 08270 - 456
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XIX
Any 1894
Autoria de l'element: Francesc Berenguer (1866-1914) (atrib.)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'edifici ha estat recentment rehabilitat. Segons el Pla Especial, s'ha de mantenir estrictament el volum construït i les façanes, inclosa la cisterna.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 456. 2006
Número inventari IPA-11990
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rambla de Catalunya, 126. Barcelona-08008
Fitxes associades:

Descripció

Es tracta d'un edifici de gran singularitat i amb unes peculiaritats arquitectòniques que el defineixen com una obra de cert interès dins del modernisme, llenguatge que s'aplica al tractament formal dels seus elements.

La masia pròpiament dita presenta un alçat de tres nivells (pb+ 1p+golfes) i està estructurada en tres cossos, un de central, més avançat, i dos de laterals, reculats i de dimensions dissemblants. S'identifiquen també dos naus perpendiculars a l'edifici principal, que consten únicament de planta baixa i a les que s'accedeix per diverses portes d'arc rebaixat.

Els paraments exteriors són de pedra natural, sense cap tendència a l'ordenació en filades regulars. En contraposició, totes les obertures estan definides per brancals i arquacions de maó massís en obra vista. D'aquest darrer material són també les cornises que tradueixen a la façana la cota dels forjats de l'edifici i les pilastres que emmarquen el frontis. La porta principal està lleugerament desplaçada respecte de l'eix axial de la façana i és l'únic element realitzat en pedra; apareix conformada per un arc de mig punt amb les impostes pròpies d'un arc d'inflexió. En el primer pis s'identifiquen tres finestres constituïdes per arcs de mig punt lleugerament peraltats, en aquesta ocasió amb l'intradós graonat. En el darrer nivell, les golfes, s'identifica una galeria conformada per quatre obertures d'arc de mig punt senzill.

Totes les cobertes són de doble vessant.

El mateix tractament formal s'aplica a les múltiples façanes del conjunt, tant si es tracta de frontis laterals com posteriors.

Un element molt característic de la fesomia de la finca és, sens dubte, la coberta cònica del pou o cisterna que se situa al seu costat, i que ha estat interpretada com una adaptació del disseny de les xemeneies industrials de l'època.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest conjunt disposa del tipus de protecció VII. Els edificis estan catalogats com a tipus C. L'edifici alberga l'Oficina del Parc Natural del Garraf.

Història

L'edifici va ser construït per a la família Güell, per a qui el seu probable autor, Francesc Berenguer, ja havia realitzat altres obres com la casa de Gaudí del parc Güell de Barcelona. De fet, el nom fa referència als corrals per a guardar el bestiar de la Quadra de Garraf. La masia se situa al lloc conegut com a Mas Vinyals i documentat des del segle XVI.

L'explotació vinícola es va veure afectada per la fil·loxera, motiu pel qual es va abandonar la seva explotació.

Berenguer va dissenyar la construcció com un pavelló de caça per al comte Güell. La peculiar forma cònica que va donar a la cisterna tenia la funció d'indicar el nivell d'aigua existent. L'indret es comunica amb Garraf mitjançant un camí que aprofita part de l'antic camí de les Costes.

Francesc Berenguer (Reus, 1866-Barcelona, 1914) fou col·laborador i deixeble de Gaudí i va realitzar, entre

d'altres, l'asil i santuari de Sant Josep de la Muntanya.

Bibliografia

COLL, I. (1982) Inventari del Patrimoni Arquitectònic (IPA) 11990

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges

MACKAY, D, (1964) "Berenguer" a "Cuadernos de Arquitectura" nº 58. Barcelona

MATEOS, R. (2003) "Història de Garraf". Sitges

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

